

ginaljorder igen. Så det er egentlig landbrugsstøtten herhjemme – hvor hr. Peter Hansen-Nords planøkonomi jo kommer ind i billedet – der er hovedårsagen til, at det kan betale sig at dyrke intensivt på f.eks. fredede våde enge.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti var medvirkende til det utrolig flotte projekt at få Skjern Å bragt tilbage til sin oprindelige skikkelse, og det er vi glade for. Men med hensyn til jordforholdene er det jo sådan, at vi hellere så, at de omkringliggende jorder var i privat eje, og her har vi altså været med til den modsatte løsning.

Jeg ved godt, at de forhandlinger, der i øjeblikket foregår om jordfordelingen, er hemmelige, men jeg tror ikke, jeg generer de igangværende jordforhandlinger ved her fra Folketingets talerstol at tilstå, at vi vil gerne have, at de arealer, der ligger langs med åen, kan være privatejede, men forhandlingerne er altså i gang, og dem skal vi ikke forstyrre, men lade dem, der arbejder med det, prøve også at få fordelt den jord, der mangler at blive fordelt.

Og så ser vi i øvrigt frem til snart at få et møde om Skjern Å-projektet, for jeg tror, det er så ømt et område, at vi står os ved ikke at tage den helt store Skjern Å-diskussion i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om registrering af rådighedsindskrænkninger på fast ejendom.

Af Niels Jørgen Langkilde (KF), Hans Christian Schmidt (V), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.

(FremSAT 1/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

De borgerlige partier har udarbejdet et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at sikre, at rådighedsindskrænkninger på fast ejendom bliver specificeret over for ejeren, og at de i øvrigt fremover indgår i den almindelige ejendomsvurdering.

Regeringen tilkendegav i december 1996 i sin redegørelse til Folketinget om udviklingen med hensyn til forvaltningsmyndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse og med hensyn til erstatningsfri regulering inden for plan-, miljø- og naturbeskyttelsesområdet, at regeringen er indstillet på at imødekomme den enkelte jordejers behov for og ønske om information om en eventuel regulering.

Siden er der blevet nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for jordbrugserhvervet og de grønne organisationer og de relevante myndigheder, og udvalget skal inden udgangen af 1997 komme med forslag til en informationsindsats rettet mod den enkelte landmand om de gældende reguleringer.

Udvalget har holdt sit første møde og vil komme med forslag til information vedrørende generelle arealreguleringer og ikke blot om reguleringer, der medfører rådighedsindskrænkninger på den enkelte ejendom.

På baggrund af det udvalgsarbejde, der allerede er sat i gang, finder regeringen ikke grundlag for at støtte de borgerlige partiers forslag.

Den anden del af forslaget, som skal pålægge regeringen at sikre, at der ved fremtidige vurderinger tages særskilt højde for alle rådighedsindskrænkninger på en ejendom, er jeg helt uforstående over for, for skatteministeren har så sent som i november sidste år over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg redegjort for

principperne i den almindelige ejendomsvurdering, og heraf fremgår det, at ejendomsvurderingen skal svare til handelsværdien for den pågældende ejendom, og at værdien ansættes på baggrund af en individuel vurdering.

Hvis generelle reguleringer eller konkrete rådighedsindskrænkninger medfører et fald i handelsværdien, vil det derfor afspejle sig i den offentlige vurdering.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslag nr. B 109.

Peter Christensen (S):

Først vil jeg sige, at jeg aldrig har søgt at skjule noget for Folketinget, og det skal heller ikke ske med hensyn til, hvem der er ordfører vedrørende lovforslag nr. L 208, således som det blev efterlyst: Det er hr. Helge Mortensen, og det er også hr. Helge Mortensen, som er ordfører vedrørende beslutningsforslag nr. B 109, som jeg også har fået lov til at overtage, og som jeg gerne vil have lov til at redegøre for:

Allerede i regeringens redegørelse fra december er det tilkendegivet, at regeringen mener, at der er brug for bedre information til ejere af fast ejendom om konkrete reguleringer, og siden har miljø- og energiministeren nedsat et udvalg med repræsentanter for bl.a. landbrugets organisationer, som skal komme med forslag hertil.

Og som ministeren netop har påpeget, er der heller ikke brug for en særlig bestemmelse om ejendomsvurdering i lyset af rådighedsindskrænkninger, for det er allerede tilgodeset i principperne for den almindelige ejendomsvurdering.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte forslaget.

Peter Hansen-Nord (V):

Det lyder lidt mærkeligt, at et så fuldstændig ufarligt lille forslag som beslutningsforslag nr. B 109 bliver afvist af regeringen, og jeg føler altså, at man med B 109 kunne råde bare en smule bod på de indgreb i ejendomsrettens ukrænkelighed, som har fundet sted i denne regerings tid, og at de i hvert fald bliver formildet ved, at man som et minimum sørger for, at det over for ejendommenes ejere bliver specificeret, hvad det er for nogle rådighedsbegrænsninger og servitutter, man fra det offentliges side pålægger forskellige ejendomsstyper.

Hele tendensen med erstatningsfrie reguleringer har jo i den grad grebet om sig – og det er en historie for sig – men det må da være et mini-

mum, at ejerne ved, hvilke begrænsninger man fra denne regerings side ønsker at pålægge deres ejendomme.

Og jeg er ikke tilfreds med skatteministerens forklaring fra sidste år, men synes faktisk også, det er helt rimeligt, at det ved vurderingen af en ejendom med rådighedsindskrænkninger bliver konkretiseret, hvad de erhvervsøkonomiske konsekvenser af disse indskrænkninger er for den enkelte ejendomsbesidder, og at man løbende tager højde for dem i ejendomsskatterne, som i hvert fald for grundskyldens vedkommende under alle omstændigheder skal fjernes så hurtigt som muligt, men tilbage er jo den resterende del af ejendomsskatterne, og heri bør der tages højde for disse rådighedsindskrænkninger:

Derfor står jeg helt uforstående over for, at regeringen ikke kan støtte dette beslutningsforslag, og jeg vil bede om under udvalgsarbejdet at få kortlagt lidt mere systematisk, hvad der egentlig ligger i forslaget.

Anni Svanholt (SF):

Der er jo ingen tvivl om, at formålet både med dette forslag og med det forslag fra de samme partier, som vi efterfølgende skal behandle, er at prøve at skabe et grundlag for i langt højere grad at få erstatninger og få det udbredt til at omfatte stadig større arealer.

Men med hensyn til den del af forslaget, der vedrører information, mener vi, at for at opnå den bedst mulige beskyttelse af naturværdierne er det utrolig vigtigt, at der generelt bliver givet så god en information som muligt til borgerne, og det gælder naturligvis også de lodsejere, som bliver direkte berørt, og dér mener vi, at en forstærket indsats er meget nødvendig, og vi har forhåbninger om, at det udvalg, der nu er nedsat, også vil tage alvorligt fat på den side af sagen og komme med nogle konkrete forslag.

Det er jo indlysende, at det bedste grundlag for at tage vare på den natur, som f.eks. landbruget forvalter, jo er, at der er en viden om, hvad det er, man skal beskytte, og uvidenhed må i hvert fald på ingen måde være en undskyldning for at foretage indgreb i naturen.

Derfor håber vi, at det arbejde, der nu er igangsat, også vil være medvirkende til, at der kommer langt bedre information.

Den del af forslaget, der går ud på, at der skal udarbejdes et kort, hvor alting registreres, anser vi ikke for at være praktisk gennemførlig. I øvrigt foretages der jo i forvejen visse registre-

ringer, idet f.eks. fortidsminder på enkeltejendomme bliver registreret og tinglyst. Men vi mener altså ikke, at man skal gå så vidt som til at udarbejde sådan et kort som det, der foreslås her, for der må jo også være et selvstændigt ansvar forbundet med beskyttelsen, men man skal selvfølgelig have den relevante information.

Og den del af forslaget, der vedrører den almindelige ejendomsvurdering, kan vi slet ikke se noget fornuftigt i, og den afviser vi derfor helt.

Men jeg vil gerne understrege, at vi håber, at der kan blive gjort noget mere ud af informationssiden, for det er stærkt påkrævet.

Ulla Solvang (RV):

Da fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke kan være til stede, skal jeg fremføre hendes ordførertale:

Et så bureaukratisk forslag som dette skal man lede længe efter. Fremskridtspartiet og dets »datterselskaber« er virkelig kommet langt væk fra deres udgangspunkt: en afbureaukratisering af samfundet.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, først og fremmest fordi det vil indebære alt for store administrative omkostninger, men hertil kommer – og det er det afgørende – at miljøministeren netop har nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for alle relevante parter med henblik på at vurdere, hvordan man kan forbedre informationen generelt til borgerne og specielt til lodsejerne om de restriktioner, der gælder for arealanvendelse, og vi ønsker at afvente resultatet af dette arbejde, før vi handler, for i Det Radikale Venstre synes vi selvfølgelig også, at borgerne skal være så velinformerede som overhovedet muligt, og derfor har vi netop bedt miljøministeren om at se på den her omtalte problemstilling.

Med hensyn til den anden del af forslaget – som pålægger regeringen at sikre, at der ved fremtidige vurderinger tages særskilt højde for alle rådighedsindskrænkningerne på en ejendom – må jeg gøre opmærksom på, at sådan er det allerede, idet de både generelle reguleringer og de konkrete rådighedsindskrænkninger medfører et fald i handelsværdien, som afspejler sig i den offentlige vurdering.

Vi må derfor fra Det Radikale Venstres side afvise beslutningsforslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Da vi er medforlagsstillere her, synes jeg, det er mest rigtigt at sige, at vi støtter forslaget.

Og vi mener jo, at det må være rimeligt, at en ejer af et landbrug eller et gartneri eller lignende får at vide, hvilke indskrænkninger der er på den pågældendes ejendom, og det gælder både i de tilfælde, hvor Folketinget pålægger vedkommende at braklægge en bræmme på 2 m ved vandløb, og når der udstedes nye love og bekendtgørelser.

Der har f.eks. været en del sager i Naturklagenævnet om landmænd, der er kommet til at jævne de jorddiger, der har været mellem deres ejendomme og naboernes, og disse jorddiger er ganske vist blevet etableret for ca. 300 år siden, men der har jo aldrig været klausuler på ejendommene om, at de ikke måtte fjernes, og derfor er der en del landmænd, der af vanvare er kommet til at fjerne sådanne jorddiger, og som bag efter har fået pålagt at genetablere dem.

Vi mener også, at sådan noget som kystcirkulærer og bekendtgørelser om fredningsgrænser omkring kirker og gravhøje og den slags burde tilgå hver enkelt lodsejer, så den pågældende kan vide, at der er den og den indskrænkning på vedkommendes ejendom.

Det er muligt, at det er blevet noteret i tingbøgerne for 60 år siden, men det er altså ikke sådan noget, man går og roder med hver dag, og når det offentlige kan pålægge en landmand at udarbejde gødningsskema og alle mulige andre skemaer, ville det da også være rimeligt, at landmanden kunne forlange, at det offentlige udarbejdede et skema til ham, så han vidste, hvilke rettigheder han har, og i særdeleshed hvilke rettigheder han ikke har.

Derfor går vi ind for dette beslutningsforslag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne med hensyn til dette beslutningsforslag give forlagsstillerne medhold i den ene del, nemlig at der er brug for en reel information om, hvad man må gøre på sine forskellige parceller og jorder, og her må jeg indrømme, at det også gælder offentligt ejede jorder. Det er pinligt, at dér, hvor jeg selv er ansat, har man lige ryddet et fredet hegn, fordi man stort set ikke vidste, hvad det gik ud på, heller ikke kommunen og amtet.

Derfor skal der selvfølgelig være et ordentligt grundlag for en information om de forpligtelser med hensyn til fredede diger og jættestuer og andre ting, der er på de enkelte jorder, så man er

klar over, at det er noget, der skal blive stående. Ministeren har jo også indset, at der er et problem, og har nedsat et udvalg.

Jeg håber, at dette udvalg bl.a. også kommer frem til, at man kan udnytte den ny teknologi til at give en ordentlig information om de væsentlige værdier, ikke alene ud fra synspunktet om at sikre deres bevarelse, men også for at give de enkelte parcellerejere en forståelse for, hvorfor det skal bevares, så de også kan have lidt glæde af at gå og se på de ting, der er fredede, fordi de har fået en større forståelse for, hvorfor de er det. Det synes jeg er en vigtig del af fredningslovgivningen, men her vil jeg gerne afvente resultatet af ministerens arbejdsgruppes arbejde.

Med hensyn til den anden del, der går ud på, at man også skal lade det indgå i ejendomsvurderingen, så det derigennem kan påvirke priserne og skatterne osv., synes jeg ikke, det er nødvendigt. Der er allerede tilstrækkelig hjemmel til det i den måde, man laver ejendomsvurderingerne på i dag.

Med disse kommentarer vil jeg sige, at jeg kan støtte hensigten i at få en ordentlig information om og i øvrigt også en propaganda – hvis man tør sige det ord herinde – for fredningen og dens indhold og værdier. Hermed tror jeg, at mange sager i Naturklagenævnet ville kunne undgås.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti er medforslagsstillere til beslutningsforslag nr. B 109. Vi synes, det er et godt forslag. Vi synes, det er rimeligt at få lavet en registrering af rådighedsindskrænkninger, så vi på den måde, som hr. Hansen-Nord også rigtigt sagde, kan tilnærme os grundlovens bestemmelser lidt mere, end det er tilfældet i dag.

Nogle af ordførerne har været inde på den anden del af forslaget, hvor man synes, der er tilstrækkelig sikkerhed på grundlag af den almindelige ejendomsvurdering, som findes i øjeblikket. Her vil jeg nu godt henvise til, at det foregår så meget pr. automatik, at der ikke kan være ret meget tillid til, hvordan sådan en ejendomsvurdering foregår.

Som hr. Bent Hindrup Andersen sagde ved den forrige sag, giver det selvfølgelig en masse bøvl med den private ejendomsret, for det er nu engang sådan, at der her er tale om privat ejendomsret. Og når der er tale om det, må man altså også overholde reglerne, og man burde også tilnærme sig grundlovens bestemmelser.

Jeg er selvfølgelig ikke enig med hr. Hindrup Andersen i, at det giver en masse bøvl. Jeg kommer til at tænke på, at det formentlig også i hr. Hindrup Andersens terminologi giver en masse bøvl med alle de private bilejere, der findes. Det var meget lettere, hvis det var HT, der ejede det hele, for når de nu går hen og sælger deres brugte bil, får de også penge for den og sådan noget, og det giver en masse bøvl.

Vi anbefaler beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Niels Jørgen Langkilde.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne sige tak for den overordentlig venlige modtagelse, som hovedparten af forslaget fik i ordførernes bemærkninger.

Først vil jeg kommentere ministerens bemærkninger. Ministeren sagde, at han havde sat et udvalgsarbejde i gang, hvor han regner med, at der findes nogle løsninger, og derfor var han så ikke så hooked på, at vi farer frem med det her.

Som forklaring skal jeg sige, at vi i de borgerlige partier også en gang imellem har tingene lidt længe i bageovnen, inden vi får snakket sammen og får fundet nogle løsninger. Det er jo et forslag, som vi har puslet med længe. Vi er fuldt opmærksomme på, at det, vi beder om her, ikke er ganske let, og der var ordførere, der gjorde opmærksom på, at det er superbureaukratisk.

Det vil vi medgive. Der er meget, der skal registreres, hvis man vil give folk retssikkerhed, og det er et af de steder, hvor vi accepterer bureaukrati. Men hvis de partier, der er kommet med bemærkninger om at gøre tingene mere enkle, har nogle forslag, der er mere enkle, og hvor vi kan opnå det samme, tager vi meget gerne imod dem. Vi skal endelig have det så lidt kompliceret som muligt.

Jeg vil da også i den forbindelse sige, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstiller sammen med Venstre, og jeg tror, der er en række andre borgerlige partier, der i løbet af de kommende dage vil komme med og være med til en regelforenklings på området. Kan vi lave færre forskellige udpegninger, så der ikke er så mange forskellige zoner og over 30 forskellige måder at registrere på, vil det være med til at gøre det mere enkelt, og det vil vi på ingen måde være fremmede over for.

Den anden del af forslaget ser ud til at være noget, som ministeren og andre med ham har sværere ved at acceptere. Man siger: Jamen det skal man gøre allerede. Det er da rigtigt, at man skal gøre det, men hvis man har gjort sig den ulejlighed at tale med nogle af de vurderingsmænd, der skal overskue 30-35 forskellige arealreservationer plus et varieret landskab plus det ene og det andet og komme med en skønnet handelsværdi, så siger de - dem, jeg har talt med, og det er jo ikke dem alle sammen, vil jeg vedstå - at det er ganske kompliceret, og at det ville være dejligt at have det støtteredskab. Så ved de, at på det område er der den restriktion, og på det område er det den restriktion, og så er det lettere at danne sig et overblik over, hvad en ejendom kan forrentes med, og hvad man dermed kan forvente er en rimelig salgspris.

Det er afgørende for hele tilliden til vores vurderingssystem, at vurderingerne rammer så præcist som muligt, og at der ikke er variationer landet over eller efter, hvem det er, der vurderer, og at det støttemateriale, der ligger til grund, er helt i top.

Om hr. Peter Christensens ordførertale kan jeg sige tak, fordi vi fik at vide, hvem der havde skrevet den. Så kan vi henvende os dér for at få lidt uddybende bemærkninger.

Jeg har ikke nogen kommentarer til medforlagsstillernes bemærkninger.

Til fru Anni Svanholt, der kom med den kommentar, at dette beslutningsforslag kun er lavet for at få flere erstatninger ned i kassen: Ja, det kan det godt afstedkomme nogle gange, det vil jeg ikke udelukke. Men et andet hovedformål er immervæk, at vi får nogle rimelige vurderinger, og at vi får retssikkerhed, og det er nok så væsentligt for Det Konservative Folkeparti, at de elementer bliver placeret centralt i enhver lovgivning.

I forbindelse med fru Ulla Solvangs meget skrappe bemærkninger, der var sagt på vegne af fru Elsebeth Gerner Nielsen, kommer jeg i tanke om den gamle sætning, der siger, at man skal passe på ikke at spytte i den kål, som man selv skal søbe senere hen, for regeringen er jo meget positiv over for den første del af forslaget, når man har nedsat dette udvalg, og det går jeg ud fra at Det Radikale Venstre også er. At man tager så voldsom afstand fra det, forvirrer mig lidt, men vi kan måske få afsløret forklaringen på, at man er så hidsig modstander af noget, som man selv bebuder, at man vil komme med.

Hr. Bent Hindrup Andersens bemærkninger var desværre alt for rigtige. Jeg kan konstatere tilsvarende af det, Naturklagenævnet har været ude for i alt for mange tilfælde. Også offentlige myndigheder kommer til at lave fejl i deres forvaltning af arealerne. Vi har set en række jorddiger og en række hegn, der er blevet ryddet ved en fejltagelse, og det er jo, fordi informationsmaterialet ikke har været tilstrækkeligt i en lang række situationer. Det gælder det offentlige, og det gælder de private ejere, og dette forslag retter sig selvfølgelig mod enhver ejendomsadministrator, hvad enten det er privat eller offentligt.

Jeg er helt enig i bemærkningerne om, at ny teknologi er det, der overhovedet kan gøre det her muligt. Den skal benyttes, for skulle vi sidde og håndtegne alle disse kort med alle de mange restriktioner, var det jo et kæmpeprojekt. Vi er klar over, at det er et meget stort arbejde allerede i forbindelse med kystbeskyttelseslinjerne, som man er i gang med at udpege. Man har nået Bornholm, mener jeg, og er nu på vej til det fynske område.

Det er svært, men dette arbejde skal gøres ordentligt, så vi undgår en lang række konflikter i fremtiden og skaber den større forståelse, som hr. Bent Hindrup Andersen også mente at forslaget kunne afstedkomme. Det er jo netop noget af det, der er formålet med det: at man ved, hvad man må, og hvad man ikke må, det er forudsætningen for at få tingene til at køre rimeligt.

Hr. Bent Hindrup Andersen var også kritisk over for den sidste del, men her må man altså igen tænke på at skabe rimelige arbejdsvilkår for dem, der skal leve med vurderingen, og for de folk, der skal foretage vurderingen.

Jeg vil godt her gengive en udtalelse, som Danmarks Naturfredningsforening er kommet med i anledning af forslaget, og jeg læser op fra samme brev som under behandlingen af det forrige forslag: Vedrørende forslaget B 109: DN er enig i, at den enkelte grundejer bør have oplysning om eventuelle rådighedsindskrænkninger, og hvilke dele af ejendommen de omfatter. Ved ejendomsvurdering bør myndighederne have kendskab til disse rådighedsindskrænkninger, så det kan vurderes i hvert enkelt tilfælde, om det skal have indflydelse på vurderingsansættelsen.

Det er jo dejligt at se, at højre side i salen og yderste venstre og Danmarks Naturfredningsforening kan være enige og gå lidt foran. Vi

håber, at den øvrige del af Folketinget følger efter, og at vi får en god løsning på dette problem, så det ikke skal være til hinder for et fremtidigt bedre miljø.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om høring og erstatning ved områdeudpegninger og arealreservationer.

Af Niels Jørgen Langkilde (KF), Hans Christian Schmidt (V), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.
(Fremsat 1/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Efter forslaget bliver regeringen pålagt at fremkomme med lovforslag, der kan sikre, at lods ejernes retssikkerhed ved påtænkte områdeudpegninger og arealreservationer tilgodeses.

Forslagsstillerne må altså mene, at ejernes retssikkerhed ikke er tilstrækkelig sikret i dag, men bemærkningerne til forslaget giver kun en meget sparsom begrundelse for dette synspunkt. Det kan måske hænge sammen med, som hr. Langkilde bebudede, at det her er et forslag, der har ligget meget, meget længe på lager. Måske har der været mus i begrundelserne, så

de er blevet spist op, inden de nåede frem til Folketingets trykkeri. Så vi ser frem til at høre, hvad begrundelsen egentlig er for, at man retter en så alvorlig kritik mod vores nugældende regler, som tilfældet er.

Ifølge beslutningsforslaget skal retssikkerheden sikres ved, at der foretages offentlig høring, og ved at lodsejerne orienteres personligt og skriftligt, inden områdeudpegning og arealreservationer iværksættes. Endvidere skal der ydes lodsejerne fuld erstatning ved konkrete rådighedsindskrænkninger.

De gældende procedurer ved tilvejebringelsen af regionplaner og kommuneplaner omfatter i forvejen offentlig høring, og beslutningsforslaget kan derfor konkretiseres til et forslag om skriftlig underretning af lodsejerne. Lokalplanproceduren omfatter allerede efter de gældende regler både offentliggørelse af forslaget og direkte skriftlig underretning af ejere og brugere.

Et krav om skriftlig underretning til grundejerne vil være ganske upraktisk, for ikke at sige ekstremt bureaukratisk, når der er tale om region- og kommuneplaner. Der er tale om omfattende planer, og det er procedurerne afpasset efter. Planerne er heller ikke direkte bindende for grundejerne, sådan som eksempelvis lokalplanerne er det, og dér sker der jo netop en direkte skriftlig orientering af lodsejerne.

Områdeudpegningerne i regionplanerne udgør grundlaget for myndighedernes planlægning og enkeltsagsbehandling, men i sig selv giver de ikke lodsejerne yderligere rådighedsindskrænkninger ud over dem, der allerede findes i lovgivningen i forvejen, navnlig i landzonebestemmelserne og i naturbeskyttelseslovens bestemmelser.

Spørgsmålet om en eventuel forbedring af de gældende procedurer kan ses i sammenhæng med spørgsmålet om forbedret information om de reguleringer, der allerede gælder. Dette spørgsmål er taget op i den arbejdsgruppe, der er nedsat, som jeg talte om før, og som inden udgangen af 1997 skal udarbejde forslag til informationsindsats over for lodsejerne.

Når arbejdsgruppen har afsluttet sit arbejde, vil der også være grundlag for at vurdere, om der skal tages initiativ til, at kort og redegørelser i de planforslag, der skal udarbejdes, kan blive mere informative.

Hidtil har det været op til de enkelte amter, hvordan de vil udforme regionplanerne, og der har stort set ikke været stillet krav til formen.